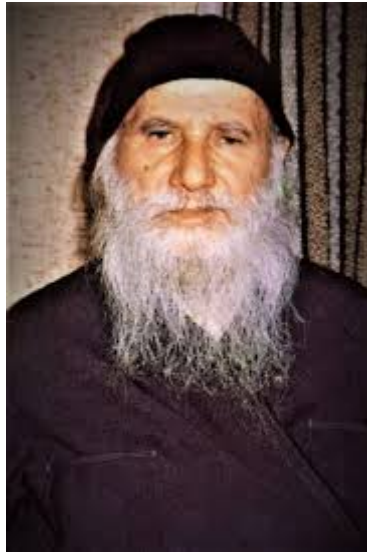
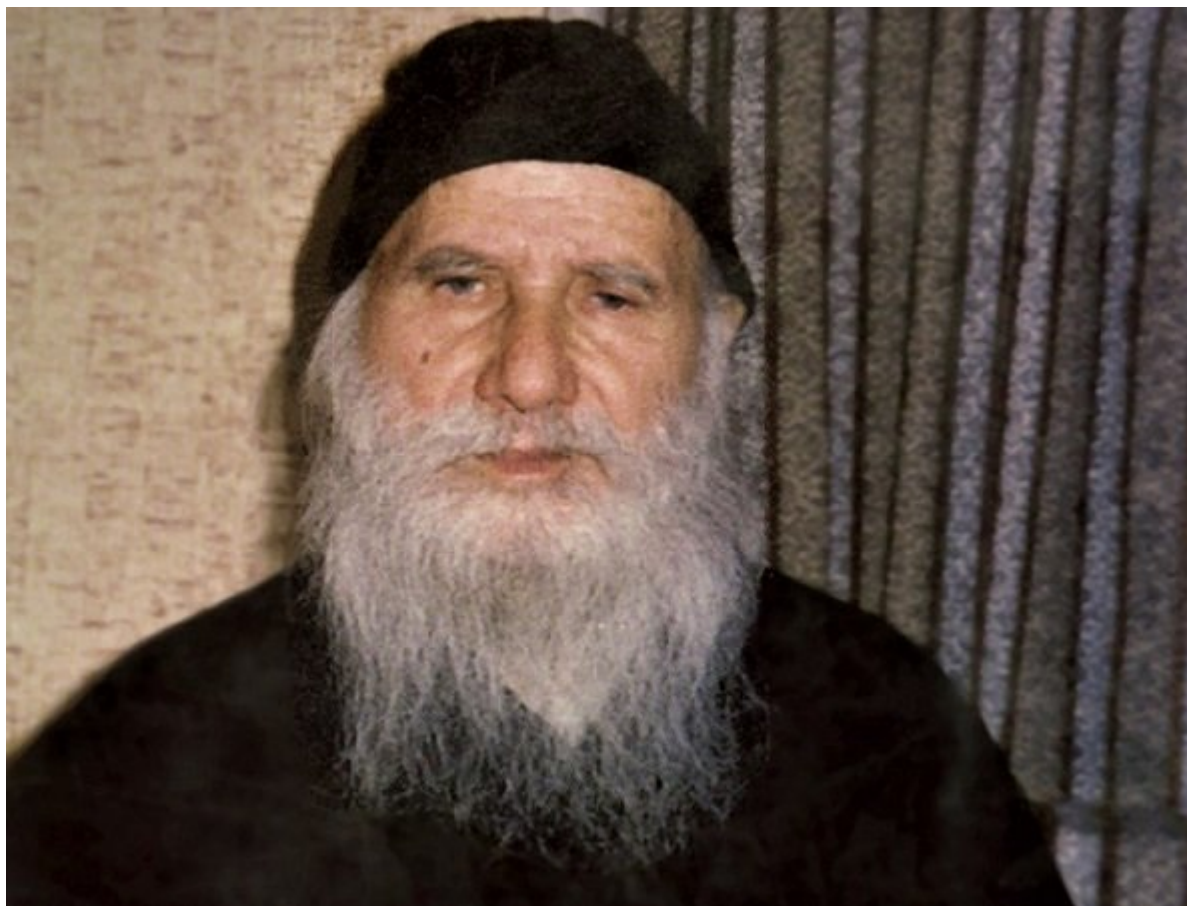

Άγιος Πορφύριος Καυσοκαλυβίτης

[Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες / Αγ. Πορφύριος Καυσοκαλυβίτης / Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες / Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#)

Ο Γέροντας Πορφύριος γεννήθηκε το 1906 στον Άγιο Ιωάννη Καρυστίας Ευβοίας. Το κοσμικό του όνομα ήταν Ευάγγελος. Στο σχολείο φοίτησε μόνον δύο χρόνια. Η ασθένεια του δασκάλου και η φτώχεια της οικογένειάς του τον έσπρωξαν να εργασθεί βόσκοντας τα λίγα ζώα της. Λίγο αργότερα, περίπου εννέα χρονών παιδάκι, εργάστηκε στο ανθρακωρυχείο της περιοχής και μετά στο παντοπωλείο ενός γνωστού της οικογένειας, στον Πειραιά. Ο πατέρας του είχε πάει να δουλέψει στη διώρυγα του Παναμά, για να συντηρήσει την οικογένειά του.

Όταν ήταν 8 ετών, βρήκε ένα φυλλάδιο με το βίο του Αγίου Ιωάννη του Καλυβίτη, το οποίο διάβαζε συλλαβιστά. Ο βίος του αγίου συγκίνησε το μικρό βοσκό και θέλησε να τον μιμηθεί. Έτσι, γύρω στα δώδεκα χρόνια του, ξεκίνησε μόνος του κρυφά για το Άγιο Όρος και στο πλοίο συνάντησε τον μετέπειτα Γέροντά του, ιερομόναχο Παντελεήμονα, τον πνευματικό, που ασκήτευε στην καλύβη του Αγίου Γεωργίου στη Σκήτη Κουσοκαλυβίων του Αγίου Όρους.

Σ αὐτὸν τον Γέροντα και τον αὐτάδελφό του μοναχό Ιωαννίκιο, ο νεαρός δόκιμος έκανε χαρούμενη και άκρα υπακοή και έτσι σε λίγα χρόνια αξιώθηκε να καρεί μοναχός. Λόγω της θερμής πίστης του, της υπακοής και της άσκησής του, τον επισκέφθηκε η θεία Χάρη και απέκτησε σε νεαρή ηλικία το χάρισμα της διοράσεως.

Στο Άγιον Όρος ασθένησε από πλευρίτιδα γύρω στα 18 του χρόνια και οι γέροντές του τον έστειλαν σε μοναστήρι στην Εύβοια για θεραπεία. Εκεί τον γνώρισε ο Αρχιεπίσκοπος Σινά Πορφύριος και αφού διαπίστωσε την πνευματική του προκοπή, τον χειροτόνησε ιερέα σε ηλικία 20 ετών. Μετά από ένα μικρό διάστημα ο Μητροπολίτης της περιοχής τον κατέστησε πνευματικό και έτσι έθεσε στην υπηρεσία των πιστών το χάρισμα της διοράσεως. Με το χάρισμα αυτό, ο νεαρός ιερομόναχος και πνευματικός Πορφύριος βοηθούσε τους ανθρώπους να γλιτώσουν από διάφορες πλεκτάνες του πονηρού, να καταλάβουν τι γίνεται στην ψυχή τους

και να εργασθούν για τη σωτηρία τους.

Το 1940 διορίστηκε εφημέριος στην Πολυκλινική Αθηνών, στην οδό Σωκράτους, κοντά στην πλατεία Ομονοίας. Σ αυτή τη θέση παρέμεινε συνολικά 33 χρόνια, εξομολογώντας τους ασθενείς και άλλους, προσευχόμενος, συμβουλευόμενος και συχνά θεραπεύοντας με την προσευχή και τη Χάρη του Θεού ασθενείς που ζητούσαν τη βοήθειά του.

Το 1950 νοίκιασε το εγκαταλελειμμένο μοναστηράκι του Αγίου Νικολάου Καλλισίων στην Πεντέλη και μέχρι το 1978 καλλιεργούσε την περιοχή του. Το 1979 εγκατεστάθηκε στο Μήλεσι Αττικής, κοντά στον Ωρωπό, όπου άρχισε, αφού έλαβε τις νόμιμες άδειες, να κτίζει το Ησυχαστήριο της Μεταμορφώσεως του Σωτήρος. Σ αυτό δεχόταν επισκέπτες κάθε κατηγορίας και τηλεφωνήματα από όλα τα μέρη του κόσμου, για διάφορα προβλήματα και συμβούλευε, ευχόταν, εξομολογούσε και θεράπευε τις ψυχές και πολλές φορές και τα σώματα των ανθρώπων.

Τον Ιούνιο του 1991, προαισθανόμενος το τέλος του, και μη θέλοντας να κηδευθεί με τιμές, αναχώρησε για το καλύβι του Αγίου Γεωργίου στα Καυσοκαλύβια του Αγίου Όρους, όπου είχε καρεί μοναχός πριν από περίπου 70 χρόνια και στις 2 Δεκεμβρίου παρέδωσε το πνεύμα στον Κύριο.

Οι διδαχές του παραμένουν πολύτιμες παρακαταθήκες για τον ταλαιπωρημένο άνθρωπο της εποχής μας. Με τη βαθιά αγάπη και τη διάκριση που τον χαρακτήριζε, τα λόγια του αποτελούν αληθινές σανίδες παρηγοριάς στις μέρες μας. Η διεισδυτική του ματιά και η μεγάλη του φιλανθρωπία προσφέρουν ξεχωριστές διαστάσεις στη σύγχρονη Ποιμαντική.

Πηγή: agiazoni.gr